

de paagældende Lovforslag. Og ikke alene disse Skatter vil efter min Mening afgjort komme til at svigte en hel Del, men ogsaa Stempelskatten vil svigte noget, og det er ogsaa ganske naturligt, at man i en Nedgangsperiode maa regne med, at en Skat som Stempelskatten giver mindre end forudsat.

Tager man i Betragtning, at samtlige disse indirekte Skatter ikke alene skulde give det samme som i Aaret 1921, men yderligere 35 Millioner — og det er ud fra dette Tal, at Sammenligning skal drages —, er det min Tro, at jeg har Ret i at hævde, at de vil give mindre; jeg har tidligere regnet med 20 Millioner mindre, det er muligt, Differencen ikke bliver fuldt saa stor, men det vil da hidrøre, ikke fra, at disse specielle Skatter paa nogen Maade giver mere end beregnet, men fra, at den almindelige Toldlov, maaske ogsaa Luksustoldloven, giver noget mere. Dette sidste kunde, som ogsaa bemærket af mit Partis Ordfører (Pürschel), være en medvirkende god Grund til at lægge en Del flere Skatter over paa den almindelige Indførsel, idet man selvfølgelig saa vidt muligt maa holde sig fra de Ting, man i alleregentligste Forstand maa kalde Livsfornødenheder; selv om man gør det, er der en stor Række Artikler, der kan være Tale om, Ting, som det vel kan være en Behagelighed, men afgjort ikke en Nødvendighed, at faa.

Alt i alt giver den højtærede Finansminister mig Ret i, at Sandsynligheden for Balance er ringe, og for saa vidt er vi altsaa enige. Da nu Sandsynligheden ligger saaledes, har jeg ment det urigtigt, at der fremsættes saadanne Udtalelser om de finansielle Forhold, at de af den almindelige Befolkning opfattes i den Retning, at der inden saa meget længe ikke alene kan regnes med Balance, men endda med en Nedsættelse af Skatterne. Ministeren synes at ville bebrejde mig, at jeg beklagede mig derover ud fra den Betragtning, at Maalet dog maa være at naa til mindre Skatter. Dette er naturligvis rigtigt; men man maa ikke i Utide, før der er Sandsynlighed for, at dette Maal ligger nogenlunde nær, foregøgle Befolkningen, at man i en nærmere Fremtid kan vente noget saadant. Naturligvis er der efter de Udtalelser, som er fremsat fra den højtærede Ministers Side, ingen Tvivl om, at det ikke er Ministerens Hensigt at foregøgle Befolkningen dette. Men faktisk er Ministerens Ord blevet brugt paa den Maade, og det er det, jeg maa beklage, idet jeg tror, at det under nogenlunde sunde Forhold er rigtigt at se Sandheden nogenlunde i Øjnene.

Dermed være ikke sagt, at det under unormale Forhold ikke kan være rimeligt, for at kunne holde det Tryk ud, man er udsat for, at se lidt mere optimistisk paa Tingene, end de faktiske Begivenheder giver Ret til; men man sidder trods alt ikke saa daarligt i det her i Landet, at vi ikke skulde have moralsk Mod til at se Sandheden lige i Øjnene.

Inden jeg gaar over til at omtale det, jeg har ment, man finansielt set kunde tilskrive den siddende Regering Åren for, vil jeg gerne gøre en enkelt kort Bemærkning om Chokoladeskatten. Jeg har ikke udtalt, at jeg mener, at denne Skat vil give mindre end beregnet; hvad jeg derimod udtalte mig om, var den tekniske Udformning af Skatten. Jeg er af den Overbevisning, at Skatten i Principet er en fortrinlig Skat, idet den paa en naturlig Maade supplerer Luksusskatter som Tobaksskatten og Spiritus- og Ølskatten. Men det, der gør Skatten betænkelig, er, at den teknisk set er meget svær at have med at gøre. Det er en Kendsgerning, der selvfølgelig ogsaa er den højtærede Minister bekendt, at de Erhverv, som i særlig Grad berøres deraf, ud fra højst forskellige Synspunkter mener, at den er meget vanskelig at have med at gøre. Nogle mener, der er for megen Kontrol, andre mener, at der i hvert Tilfælde, hvis Kontrollen skal virke, ikke er Kontrol nok, nogle mener, at Skatten, som den er, begunstiger Importen, og saaledes rejses der paa den ene og den anden Maade Indvendinger mod Loven — i hvor høj Grad det er muligt at begrunde disse Anker, skal jeg lade ligge i dette Øjeblik. Jeg tror imidlertid, at der er ikke saa lidt at anke over med Hensyn til Loven, som den nu en Gang virker, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister inden saa meget længe at fremsætte Forslag til den Lov, som den højtærede Minister maatte ønske skal gælde fra den Tid, denne Lov hører op. Naturligvis er det mit Haab, at dette Lovforslag ikke vil have akkurat den samme Skikkelse som den nugældende Lov, navnlig med Henblik paa det tekniske, men at der efter de Erfaringer, man nu har gjort, fremsættes et Lovforslag indeholdende meget væsentlige Forbedringer. Men i hvert Tilfælde er det mit Ønske, at Lovforslaget fremsættes snart, saaledes at der kan blive særdeles god Tid til lidenskabsløst — for jeg mener ikke, der er nogen som helst Grund til at falde i Ekstase over denne Skat — at drøfte, om den Vej, man har været inde paa, og som teoretisk set er meget smuk, men muligt i Praksis ikke viser